

РЕШЕНИЕ

№ 3631

гр. София, 28.05.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Весела Цанкова

Луиза Христова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **1578** по описа за **2013** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на И. И. В., от [населено място] срещу Решение от 14.11.2012г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 101-ви състав, по НАХД № 16800/2011г., изменящо наказателно постановление /НП/ № 403 от 28.07.2011г., издадено от Директор офис „М.“ на Териториална дирекция на Националната агенция на приходите /ТД на НАП/ - [населено място], с което за нарушение на чл. 53, ал. 1 от Закон за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 /триста/ лева на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ. С постановеното решение наложената глоба като необосновано завишена е намалена на 100 /сто/ лева.

Касаторът оспорва в цялост постановеното от решение, като извеждайки доводи за невъзможността да подаде в срок данъчна декларация, като признава закъснението си от 30 дни. В съдебното заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Териториална дирекция на Националната агенция на приходите, редовно уведомен, се представлява от юрк. Л.. Моли жалбата да бъде оставена без уважение, а постановеното съдебно решение - потвърдено.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна и доказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XIV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в Софийски районен съд /вх. № 3837 от 29.01.2013г./ от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл. 211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Решението на районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу НП № 403 от 28.07.2011г., не са изтекли сроковете по чл. 34 от ЗАНН, както и срокът на абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 27.06.2011г. в офис „М.” на ТД на НАП-гр. С., И. И. В. подал годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2010г., като с нея декларирал доходи от наем за отдаване на магазин на фирма [фирма]. Тъй като срокът за подаване на декларацията бил до 02.05.2011г., то закъснението е 1 месец и 26 дни. Съставен е акт за установяване на административно нарушение № 403/27.06.2011г. от Главен инспектор Р. Б. Р., връчен на същата дата от административнонаказаното лице. на основание чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили в срок писмени възражение с вх. № 1594-09-102/28.06.2011г. по описа на офис „М.” на ТД на НАП-гр. С.. Въз основа на съставения АУАН е издадено атакуваното НП. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС като логични и непротиворечиви доказателства: свидетелските показания на Р. Б. Р. – на длъжност „главен инспектор” офис „М.” на ТД на НАП-гр. С.; годишна данъчна декларация по чл. 50 от ЗДДФЛ; Заповед № ЗЦУ-28 от 06.01.2010г., изменена и допълнена със Заповед № ЗЦУ-1274/28.09.2010г. и Заповед № ЗЦУ-401/27.04.2011г. на Изпълнителния директор на НАП; други писмени доказателства, приложени по НАХД № 16800/2011г. на СРС, Наказателна колегия, 101-ви състав. Пред настоящата съдебна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства в подкрепа на посочените касационни основания по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Правилен е изводът на Районния съд, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, както и нарушения на материалноправните разпоредби на закона. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание е осъществено от компетентни административни органи в съответствие с разпоредбата на чл. 53 от ЗАНН във връзка с Заповед № ЗЦУ-28 от 06.01.2010г., изменена и допълнена със Заповед № ЗЦУ-1274/28.09.2010г. и Заповед № ЗЦУ-401/27.04.2011г. на Изпълнителния директор на НАП. По безспорен начин са установени извършването на нарушението, в какво се изразява то, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. Посочени са, както в АУАН, така и в НП, елементите от обективната страна на деянието - видът на нарушението, датата и мястото на извършване, обстоятелствата, при които е извършено, и законните разпоредби, които са били нарушени виновно. Следва да се направи извод, че императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, регламентиращи формата и съдържанието на АУАН и НП, са изпълнени. Нещо повече, пълното съответствие между АУАН и НП относно

фактическия състав на деянието, доказателствата, които го потвърждават, и законните разпоредби, които са били нарушени виновно, е основание да се твърди, че липсва съществено процесуално нарушение, ограничаващо правото на защита на административнонаказаното лице.

Съгласно разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ срокът за подаване на годишната данъчна декларация е до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода. Безпротиворечиво СРС споделя посоченото от административнонаказващия орган, че е налице закъснение от страна на И. И. В. при подаване на годишната си данъчна декларация за доходи от 2010г. Тъй като 30.04.2011г. е почивен ден, то срокът изтича в първия работен ден, а и именно – 02.05.2011г. Нарушението е формално, осъществява се чрез изпълнително деяние /бездействие/ - неподаване в срок на декларацията по чл. 50 от ЗДДФЛ. Актосъставителят констатира закъснение от 1 месец и 26 дни, което не се оспорва от жалбоподателя нито в производството пред районния съд, нито пред настоящата съдебна инстанция. В този смисъл нарушението е осъществено и от субективна страна, доколкото е извършено умишлено, като деецът е съзнавал и целял настъпването на общественонеопасните последици.

Законодателят предвижда налагане на административно наказание „глоба” до 500 лева на лице, което не подаде в срок данъчна декларация, ако не подлежи на по-тежко наказание, на основание чл. 80, ал. 1 от ЗДДФЛ. Съдът счита, че издаденото НП е в съответствие с цитираната санкционна норма, но имайки предвид изложеното в касационната жалба, споделя изводите на Районния съд за намаляне на наложената глоба в размер на 100 лева. Вярно е, че нарушението е първо за дееца и липсват доводи в обратната посока, а отсъствието от Република Б. на касатора в периода, в който е следвало да подаде годишна данъчна декларация са смекчаващи отговорността обстоятелства. Следва да се има предвид, че съгласно чл. 12 от ЗАНН производството по ангажиране на административнонаказателна отговорност има за цел да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред. Изменението на наложеното наказание се обезпечава с оглед неизвършването на деяния в бъдещ момент, които по своя характер представляват нарушение на чл. 80 във връзка с чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ. Следователно, наложеното наказание „глоба” в размер от 100 лева съответства на предвиденото в закона и е явно справедливо.

Съдът констатира, че направените от Софийски районен съд изводи са безпротиворечиви и съответстващи на фактическата обстановка, не са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, и поради това касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение - оставено в сила като законосъобразно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд – София град, XIV-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 14.11.2012г. по НАХД № 16800/2011г. на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 101-ви състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.